foreningens Gaard stilledes fri Fortæring — uden Hensyn til Stemmegivning —, og der blev betalt Reisepenge og Diæter (2—3 Kr.) til 5 Vælgere fra Kjøbenhavn, der ikke havde godt Raad til at betale. Ikke faaet Liste over dem, der endnu ikke havde stemt, fra Listeføreren, men vel har han været med til at foranlædige, at Vælgere, der endnu ikke havde stemt, kom tilstede. Iøvrigt virket for at bibringe Folk den samme Overbevisning om det heldigste Udfald af Valget. Hans 2 Undergivne har han slet ikke forsøgt at indvirke paa. — (Forhøret Pag. 180—85 jfr. Pag. 263.) — Jfr. nedenfor ad Nr. 8.

Efter Læge Vilhelmsens Forklaring (Forhøret Pag. 151—153) har han, da der var Misfornøielse med, at endel Fiskere med videre vare antagne til Istransport mod en Dagløn af 4 Kr., sagt til nogle af de Paagjældende, at de burde ansøge Ministeriet, om de maatte faae 5 Kr., saa var han overbevist om, at det blev bevilget. Der blev derefter skrevet et Andragende, som underskreves af c. 40 Folk, hvilket han indsendte. Senere, inden der var kommet Svar, yttrede han paa given Foranledning til nogle af Folkene, at de kunde være ganske rolige, han vilde gjerne love at betale den ene Krone, hvis Istransporten skulde begynde, inden Svaret kom. Det sagde han ganske paa egen Haand; han talte ikke noget om, at den omhandlede Krone kunde hæves paa „Kontoret". Denne Forklaring bekræftes tilfulde af Seilmager L. F. Christiansen (Pag. 221—222), der er den, til hvem Vilhelmsen har udtalt sig og som igjen har fortalt til Fisker Andersen, hvad Vilhelmsen havde sagt til ham. Han tilføier iøvrigt, at han ikke opfattede denne Sag som staaende i Forbindelse med Valget, og at han kjender Stemningen blandt Søbefolkningen og er overbevist om, at Ingen af dem ikke havde ønsket at stemme paa Dahl men ikke havde turdet undlade det. Fremdeles bestyrkes denne Forklaring ved Kapitain Weidemanns (Forhøret Pag. 163—64), der er den, der havde akkorderet med Folkene om en Dagløn af 4 Kr. men samtidigt indstillede 5 Kr., ligesom han hørte, at der samtidigt fra endel af det antagne Mandskab var indgivet Andragende om 5 Kr. Fra Ministeriet kom bekræftende Svar. Rump forklarer (Forhøret Pag. 164 til 65), at han Intet har havt med denne Sag at gjøre; først i den seneste Tid hørt, at Vilhelmsen havde sagt, at han var saa sikker paa Forhøielsen, at Folkene gjerne kunde faae den Krone udbetalt, selv om Svaret ikke var kommet. Da der, saavidt mindes, var kommet Svar, har han til Fisker Andersen yttret, at det glædede ham, at de fik den Krone mere. — Saaledes er altsaa Sammenhængen. Garver Petersen forklarer imidlertid (Forhøret Pag. 78—79), at han, sammen med Lauber og Bærentzen under et Besøg hos Fisker

5. Hvorvidt der i Korsør i Anledning af Valget den 3die Januar er stillet Isbaadsmandskabet i Udsigt eller betalt den i Klagen omtalte Forhøielse af den daglige Løn med 1 Kr., eventuelt af og ved hvem denne Forhøielse skulde præsteres.

(Klagen Pag. 12.)